

พระราชกฤษฎีกา

ระบุโรงงานอย่างอื่นเป็นโรงงานตามมาตรา ๓ (๑๗)

แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๒

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๐

โดยที่เป็นการสมควรระบุโรงงานอย่างอื่นเป็นโรงงานตาม
มาตรา ๓ (๑๗) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พุทธศักราช
๒๔๘๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน
พุทธศักราช ๒๔๘๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
ระบุโรงงานอย่างอื่นเป็นโรงงานตามมาตรา ๓ (๑๗) แห่ง
พระราชบัญญัติโรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๒ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โรงงานต่อไปนี้เป็นโรงงานตามมาตรา ๓
(๑๗) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๒

๑. โรงงานฆ่าสัตว์โดยใช้เครื่องจักร
๒. โรงงานประกอบอาหารจากแป้งโดยใช้เครื่องจักร

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๐

๓. โรงงานขัดข้าวหรือปลายข้าวโดยใช้เครื่องจักร
๔. โรงงานทำน้ำหวานหรือน้ำผลไม้โดยใช้เครื่องจักร
๕. โรงงานทำผงชูรส
๖. โรงงานโม้หรือปั่นวัตถุโดยใช้เครื่องจักร
๗. โรงงานบ่มใบยาสูบ
๘. โรงงานทอผ้าโดยใช้เครื่องจักร
๙. โรงงานประดิษฐ์เครื่องนุ่งห่มโดยใช้เครื่องจักรตั้ง

แต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป

๑๐. โรงงานพิมพ์สีหรือลวดลายผ้าต่าง ๆ ซึ่งใช้คนทำงานเป็นปกติตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป

๑๑. โรงงานอัดขี้เลื่อย

๑๒. โรงงานประดิษฐ์สิ่งที่เป็นไม้โดยใช้เครื่องจักร

๑๓. โรงงานอัดไม้โดยใช้เครื่องจักร

๑๔. โรงงานแปรรูปกระดาษโดยใช้เครื่องจักร

๑๕. โรงงานทำหลอดดูดซึ่งใช้คนทำงานเป็นปกติตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป

๑๖. โรงงานทำดินประสิว

๑๗. โรงงานทำผลิตภัณฑ์เคมีโดยใช้เครื่องจักร หรือใช้คนทำงานเป็นปกติตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป

๑๘. โรงงานทำกรดหรือด่าง
๑๙. โรงงานทำผลิตภัณฑ์เซลลูลอย
๒๐. โรงงานทำผลิตภัณฑ์พลาสติก
๒๑. โรงงานทำผลิตภัณฑ์พลาสติกเทอร์
๒๒. โรงงานทำวัตถุระเบิดหรือดอกไม้เพลิง
๒๓. โรงงานทำผลิตภัณฑ์เส้นใยเทียม
๒๔. โรงงานประกอบยานรักษาโรคโดยใช้เครื่องจักร
๒๕. โรงงานปรุงสบู่โดยใช้เครื่องจักร
๒๖. โรงงานกลั่นไม้
๒๗. โรงงานทำแทนนิน
๒๘. โรงงานทำปุ๋ยโดยใช้เครื่องจักร
๒๙. โรงงานทำน้ำมันจากไขสัตว์
๓๐. โรงงานทำยาสีฟัน
๓๑. โรงงานทำเครื่องสำอาง
๓๒. โรงงานกลั่นน้ำมันจากแร่
๓๓. โรงงานเย็บเชือกหรือหลอดดอกยางรถยนต์
๓๔. โรงงานหมักหนังสัตว์
๓๕. โรงงานผ่า ขัด หรือขูดหนังสัตว์โดยใช้เครื่องจักร
๓๖. โรงงานทำรองเท้าหนังโดยใช้เครื่องจักร

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๐

๓๗. โรงงานทำปูนซีเมนต์

๓๘. โรงงานทำกระเบื้องซีเมนต์ หรือหล่อซีเมนต์ ซึ่งใช้คนทำงานเป็นปกติตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป

๓๙. โรงงานทำอิฐ กระเบื้อง หรือดินเผา ซึ่งใช้คนทำงานเป็นปกติตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป

๔๐. โรงงานทำผลิตภัณฑ์ดินเผา ซึ่งใช้คนทำงานเป็นปกติตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป

๔๑. โรงงานทำปูนขาว หรือปูนแดง ซึ่งใช้คนทำงานเป็นปกติตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป

๔๒. โรงงานทำผลิตภัณฑ์ใยหิน

๔๓. โรงงานไม้ บด หรือย่อยหินโดยใช้เครื่องจักร

๔๔. โรงงานรีดโลหะโดยใช้เครื่องจักร

๔๕. โรงงานแปรรูปโลหะโดยใช้เตาเผาตั้งแต่ ๒ เตาขึ้นไป

๔๖. โรงงานทำภาชนะเครื่องใช้ด้วยเหล็กกล้า สังกะสี ตะกั่ว หรืออลูมิเนียม

๔๗. โรงงานแปรรูปโลหะโดยใช้เครื่องจักร

๔๘. โรงงานเคลือบโลหะด้วยอลูมิเนียม ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก หรือโลหะอย่างอื่น

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๐

๔๘. โรงงานปั่นสีโดยใช้คนทำงานเป็นปกติตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป
๕๐. โรงงานทำตะปู สลักเกลียว หรือแป้นเกลียว
๕๑. โรงงานทำหลอดไฟฟ้า
๕๒. โรงงานผลิตหรือซ่อมหม้อเบตเตอร์ไฟฟ้า หรือ ถ่านไฟฉาย หรือหม้อแปลงแรงไฟ
๕๓. โรงงานผลิตจานเสียง
๕๔. โรงงานประกอบหรือซ่อม เครื่องขึง เครื่องตวง หรือเครื่องวัด
๕๕. โรงงานทำสำลี ผ้าพันแผล หรือผ้าสำลีใช้ในการแพทย์
๕๖. โรงงานทำหรือประกอบนาฬิกา
๕๗. โรงงานเจียรนัยเพชรพลอย
๕๘. โรงงานทำเครื่องกีฬา ซึ่งใช้คนทำงานเป็นปกติตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป
๕๙. โรงงานทำเครื่องเขียนโดยใช้เครื่องจักร
๖๐. โรงงานทำแปรงสีฟัน
๖๑. โรงงานฟอกขนสัตว์

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๐

๖๒. โรงงานทำความเย็นโดยใช้เครื่องจักร
 ๖๓. โรงงานทำกระแสไฟฟ้าจำหน่าย
 ๖๔. โรงงานการประปา
 ๖๕. โรงงานประกอบหรือซ่อมรถยนต์
 ๖๖. โรงงานซ่อมหรือสร้างเครื่องวิทยุคมนาคม เครื่อง
 วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรภาพ หรือเครื่องขยายเสียง
 ๖๗. โรงงานชักรีดโดยใช้เครื่องจักร
- มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษา
 การตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 จอมพล ป. พิบูลสงคราม
 นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:-- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
 เนื่องจากมีโรงงานอีก ๖๑ ประเภทที่สมควรควบคุมเช่นเดียวกับโรงงาน
 ๔๓ ประเภท ที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาไว้แล้ว เพื่อส่งเสริมการ
 เศรษฐกิจ รักษาความปลอดภัย ความผาสุกและอนามัยของประชาชน
 โดยตราพระราชกฤษฎีกานี้